

[Kaj Poulsen]

Det næste, man gjorde, var at fjerne det beskæftigelsesinitiativ, som havde gode takter, nemlig jobskabelsesordningen, som også tog sigte på, at de unge under 25 år skulle i beskæftigelse. Det blev smidt væk, og i dag står vi med problemerne.

Den tilskudsordning, der var indført, for at vi kunne få de unge mennesker ind på lærepladser, er nu væk. Og sidste år, da undervisningsministeren argumenterede for, at disse tilskud skulle fjernes, pralede han af, at der aldrig var indgået så mange lære- og praktikaftaler som i de første 10 måneder af 1986, og det var baggrunden for, at ordningen skulle væk. Nu er ordningen væk, og hvad har resultatet været? Resultatet har været et fald på 17 pct. i oprettelsen af lære- og praktikpladser. Igen er det de unge, der må betale krisens omkostninger.

Regeringen snakker godt nok meget om erhvervs- og arbejdsmarkedsuddannelserne, men vi må konstatere, at selv om der er kommet tilskud dryssende hist og her, er der ikke pladser nok, også fordi man har haft spareiver. Så vi må konstatere, at regeringen også på dette område har haft en utrolig uheldig hånd.

Arbejdstilbudsloven, som virkede efter sin hensigt, blev lavet om til en katastrofe, således at mennesker skydes ud i den sociale massegrav. Det er konstateret.

Regeringen har altså begået alle de fejltagelser på arbejdsmarkedsområdet, som overhovedet kan begås på baggrund af den krise, Danmark har været inde i, og det er katastrofalt.

Socialdemokratiet har ønsket at bruge kriseperioden aktivt og som en udfordring. I fremtiden vil den teknologiske udvikling medføre behov for uddannelse og omskoling i stor udstrækning. Vi ønsker at bruge denne periode med arbejdsløshed aktivt, således at vi kan få de arbejdsløse omskoleet til at kunne møde fremtidens udfordringer.

Det er også baggrunden for, at vi mener, at vi skal have en ny og forbedret arbejdstilbudsordning. Det skal være en ordning, som giver de ledige reelle muligheder for at uddanne sig. Det skal være en ordning, hvor samfundet stiller uddannelsespladser til rådighed for de ledige. Det skal være en arbejdstilbudsordning, som rummer en aktiv vejlednings- og informationsindsats, som skal ske på et meget tidligt tidspunkt i ledighedsforløbet, således at vi får fat i de ledige, inden det bliver en livsstil for dem at

være ledig. Den genoptræningsmæssige effekt skal styrkes, så ordningen giver folk bedre muligheder for at deltage i fremtidens arbejdsliv. Vi vil have den uddannelsesperiode, som er i loven, forlænget, således at de dårligst uddannede af de ledige i det danske samfund får endnu bedre muligheder for at omstille sig til fremtidens arbejdsmarked.

Det er aktiv arbejdsmarkedspolitik, og vi håber naturligvis på, at vi kan forhandle os frem til en ordentlig løsning, når regeringen kommer med sit oplæg. Vi har lagt vores forslag frem, og vi har et godt grundlag at arbejde ud fra.

Vi har derudover fremsat forslag om betalt frihed til uddannelse, som også skal styrke indsatsen for uddannelse, men samtidig give et løft i beskæftigelsen, idet de mennesker, der har lyst til at uddanne sig og dygtiggøre sig, kan blive erstattet af ledige, mens de går på kurser osv.

Vi tror, at der skal sættes aktivt ind for at løse de menneskelige problemer, men vi har desværre haft en regering, som intet har gjort.

Om dagsordensforslaget fra Fælles Kurs mener jeg, at vores beskæftigelsesdebat må have en sådan karakter, at vi lægger nogle ting frem og arbejder aktivt med dem, at vi fremsætter forslag i Folketinget, at vi får dem bedømt i udvalgene, og at vi på den måde fortæller befolkningen, hvad vi vil. Det er utrolig let at lege blindbuk med realiteterne og bare lave dagsordener, der har så brede formuleringer som den, der her er tale om.

Må jeg kort sige, at vi er enige i det første afsnit af dagsordenen. Der kunne udvikles flere ting på det område, og det var vi begyndt på med jobskabelsesloven. Men så begynder min sandten også frihåndstegningen: »Inden for den private sektor er der rige muligheder«, og »Folketinget kan henvise til, at der kan skaffes arbejde inden for landbrug, gartneri, fiskeri . . .« osv. Hvad er det for nogle ting, man vil pege på, og hvad er det præcis, man ønsker? Hvis man kan fortælle os det – i stedet for den frihåndstegning, som hr. Preben Møller Hansen her gav om, at først skulle vi ud af EF, osv. osv. – så kunne der være muligheder. Men som den dagsorden ser ud her, er den ikke værd at spille tid på, og så må det altså blive til, at vi afstår fra at stemme.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Taletiderne skal overholdes.